

Sygn. akt V KZ 24/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **R. S.**

oskarżonego z art. 217 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 czerwca 2016 r.,

zażalenia oskarżycielki prywatnej B. N.

na zarządzenie przewodniczącego IV Wydziału Karnego – Odwoławczego

Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV Ka 21/16,

odmawiające przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 11 marca 2016 r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 11 marca 2016 r. nastąpiło ogłoszenie wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie o sygn. akt IV Ka 21/16 dotyczącego R. S.. Z uwagi na to, że oskarżycielka prywatna B. N. nie uczestniczyła w rozprawie apelacyjnej (będąc o niej powiadomiona przez prawidłowe awizo – k. 376 w zw. z art. 133 § 2 k.p.k.), wyrok Sądu odwoławczego został jej doręczony za pośrednictwem P., wraz z pouczeniem o warunkach dopuszczalności kasacji. B. N. potwierdziła odbiór wyżej wymienionej przesyłki w dniu 17 marca 2016 r. (k. 380).

W dniu 31 marca 2016 r. oskarżycielka prywatna wystąpiła do Sądu Okręgowego w Świdnicy z własnoręcznie sporządzonym pismem zatytułowanym

„Kasacja”, w którym wyraziła niezadowolenie z zapadłych w sprawie wyroków (k. 381-386).

Zarządzeniem z dnia 20 kwietnia 2016 r. przewodniczący IV Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w Świdnicy, uznając wniesione przez B. Nowak pismo za wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia Sądu odwoławczego, odmówił jego przyjęcia ze względu na przekroczenie określonego w art. 524 § 1 k.p.k. 7-dniowego terminu do wystąpienia z przedmiotowym wnioskiem.

Zażalenie na to rozstrzygnięcie złożyła oskarżycielka prywatna, ponownie formułując zastrzeżenia przeciwko wyrokowi Sądu odwoławczego, jak również wskazała, że nie została powiadomiona o terminie rozprawy odwoławczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, jakkolwiek nietrafnie potraktowano pismo oskarżycielki prywatnej jedynie jako wniosek, o którym mowa w art. 524 § 1 zdanie drugie k.p.k. Zgodnie z dyspozycją zdania trzeciego art. 524 § 1 k.p.k., art. 445 § 2 k.p.k. stosuje się odpowiednio, co oznacza nie tylko, iż kasacja złożona w terminie 7 dni od doręczenia wyroku sądu odwoławczego jest skuteczna, ale również to, że w razie niezachowania tego terminu, nie przestaje być kasacją, tyle że złożoną po terminie, oraz jest zarazem spóźnionym wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Przechodząc do *meritum*, słusznie podniesiono w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, że pismo oskarżycielki prywatnej należało traktować jako wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego.

Ze znajdującego się w aktach sprawy zwrotnego poświadczenia odbioru bezspornie wynika, że B. N. otrzymała wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy w dniu 17 marca 2016 r. Ponadto pouczone została o warunkach formalnych dopuszczalności kasacji (zarządzenie, k. 378). W tej sytuacji termin do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu II instancji upływał w dniu 24 marca 2016 r.

Tymczasem oskarżycielka, składając wspomniane pismo w urzędzie pocztowym dopiero 31 marca 2016 r., złożyła je z uchybieniem 7-dniowego terminu, o którym mowa w art. 524 § 1 zdanie drugie k.p.k.

Z tego względu, zawarty w tym piśmie wniosek nie mógł zostać uwzględniony, a zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

Na marginesie wskazać należy, że doręczając oskarżycielce prywatnej zaskarżone zarządzenie, nie udzielono jej informacji o możliwości złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem, co było możliwe i celowe w oparciu o art. 16 § 2 k.p.k., skoro oskarżycielka, występująca w postępowaniu bez pełnomocnika, najwyraźniej ma kłopoty ze zrozumieniem i dochowaniem wymogów proceduralnych. Nadal nie jest wykluczone złożenie takiego wniosku (wraz z wnioskiem o doręczenie wyroku z uzasadnieniem), jednak oskarżycielka winna mieć na uwadze, że z art. 126 § 1 k.p.k. wynika wymóg wykazania, iż niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych.